

Men det bliver altså i debatten her i salen til, at hele musikken kommer fra satspuljen. Vi må konstatere, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at det ikke er rigtigt. Regeringen beskyldes af Enhedslisten for snæversyn, ja, jeg ved ikke, om det er hr. Keld Albrechtsen, der er snæversynet, når han ikke engang kan opdage L 106.

Til hr. Martin Lidegaard: Jeg er helt klar over, at det er i en anden størrelsesorden, at udgifterne i det radikale forslag ligger. Regeringen vil jo altid i forbindelse med forhandlinger til finanslov osv. være med til en dialog.

Så må jeg også indrømme, at det da er flot af hr. Martin Lidegaard heroppefra faktisk at trække i land med hensyn til, at Det Radikale Venstre ikke har lavet de bedste formuleringer for handicappede mennesker og vores medmennesker, og at vi må tilbage, hvor vi egentlig startede denne her debat, nemlig at alle mennesker har en værdi i sig selv. Det er sådan set det, der er udgangspunktet for regeringen.

Vi må bare konstatere, at alt, hvad der kommer på det her område, skal finansieres. Der er jo ingen i denne sal, heller ikke når salen er fuld, der er uenig i, at vi skal gøre alt det, vi kan for de handicappede. Det skal bare finansieres.

Det, jeg har hørt nu, er altså et andet niveau end det, vi kunne regne os frem til ud fra forslagene, men det betyder jo ikke, at jeg står heroppe og synes, at det med at gøre DS 3028 retligt bindende er den bedste idé. Nu mangler vi altså at få at vide, hvor store blokke af DS 3028 man ønsker, der skal gøres retligt bindende.

Man må heller ikke glemme, at vi er i en situation, hvor Folketinget faktisk gør, hvad vi kan for at finde rum til at bygge til unge handicappede, til at bygge ældreboliger, til at bygge familieboliger, til at bygge privat udlejningsbyggeri. Vi har sagt, at vi vil bygge flere boliger, at vi vil bygge flere boliger til de ældre. Det gør vi så. De initiativer, der er sat i gang igennem de seneste 2 år, ligegyldigt hvad hr. Keld Albrechtsen kan polemisere over, må vi konstatere er kommet i gang.

Har vi så nået målet? Det tror jeg aldrig vi gør. Vi må jo hele tiden arbejde på at forbedre vilkårene for de handicappede, så de kan bo og leve iblandt os, få deres uddannelse, bidrage til det, som de nu har mulighed for at bidrage med under hensyntagen til det handicap, som de er i besiddelse af.

Vi har taget en hård tur omkring DS 3028, vedkender jeg mig i dag, men jeg synes faktisk,

det var nødvendigt, for jeg synes ikke, vi bruger pengene på den rigtige måde. Jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om den Rolls Royce-model, der er på en række områder, er den bedste måde, vi kan bruge vores penge på. Vi skal have så meget tilgængelighed for vores handicappede, som vi kan få for de penge, der nu engang er til stede. Derfor kan jeg sige, at jeg da er lidt skuffet over, at hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke har noteret sig, at vi nu over en årrække skal bruge penge faktisk i milliardstørrelsen for at gøre det offentlige byggeri mere tilgængeligt. Det er jo kun ærgerligt, at vi ikke kan få en kvittering for det.

Der ligger meget i pipelinen på det her område. Jeg er i en dialog med handicaporganisationerne, og jeg vil gerne sige, at et af de områder, jeg selv er meget, meget fortørnet over, er selv på trods af god vilje vores handicappetoiletter. Vi har set eksempler også i det offentlige byggeri, hvor det ikke fungerer optimalt, og det er jeg så klar til at tage en dialog om for at få gjort noget ved.

Men for at hr. Martin Lidegaard nu ikke skal konkludere, hvad ministeren mener i denne her sag, så mener jeg ikke, at det er det rigtige at gøre DS 3028 retligt bindende. Jeg mener simpelt hen ikke, det er det rigtige. Jeg mener, at når man taler om byggeri i den private sektor, familieboliger og lignende, det er jo faktisk det, man kunne læse i det forslag, der kommer fra fru Jytte Andersen, kan jeg efterhånden forstå, at det skal opfattes på en helt anden måde end det, som egentlig er skrevet i forslaget. Jeg må så kvittere for, at vi skal opfatte det på en lidt anden måde, men det ændrer altså ikke ved, at vi ikke mener, at vi kan støtte de her to forslag.

Så må regeringen også hele tiden henholde sig til, hvor meget økonomi vi egentlig har til at håndtere de her problemer med vores handicappede medmennesker. Vi vil hele tiden prioritere det her område højt. Vi har fået en handicappolitisk handlingsplan med en masse initiativer, hvor der er sat en masse penge af, og så kan man kalde det det ene eller det andet eller det tredje. Vi må bare konstatere, at vi har altså over en årrække nu sørget for at få lidt mere drive i et område, hvor der formentlig også for over 10 år siden, da der sad en anden regering, ikke engang den regering, fru Jytte Andersen sad i, har været problemer, der skulle arbejdes med, og det vil der fortsat være, også når denne her regering ikke sidder længere.